

великодушныйтъ нейнъ землякъ дава отъ свой си пары та и купува дрехы, набавя и конь, и дава и прѣпорѣчителны писма до единъ вѣренъ бащинъ му пріятель, градоначальникъ въ Мариѣбургъ.

Хубавелката наша гостянка быде добръ пріета въ Мариѣбургъ. Градоначальникътъ ѝк пріе тутакъ си въ семейството си, като въспитателка на двѣтъ му дщери. И макаръ да бѣ само на 17 години, тя ся показа достойна да учи полтъ си на добро поведеніе и на добры нравы. Разумность-та и хубость-та Екатеринина бѣхъ таквызъ щото, слѣдъ малко самъ градоначальникътъ и прѣдложи да ѝ земе за женѣ; но тя несклони, защото, отъ чувства на признателность водена, рѣшила бѣ да ся неожени за другогосвѣнъ за чиновника, който бѣше ѝк отгървалъ отъ бѣдѣ, ако и да бѣше останѣлъ той съ единъ рѣжъ само, а бѣше и инакъ еще доста обезобразенъ отъ разны раны, които бѣ получилъ въ военното служеніе. Споредъ това рѣшеніе, щомъ чиновникътъ идва въ градътъ, поднася му рѣжѣтъ си, който и той пріе съ радость, и ся вѣнчавать.

Но всяка часть отъ животътъ на тѣзи женѣ ималъ да бѣде причудливъ. Прѣзъ този истыйтъ день въ който ся вѣнчава, Русситѣ обсаждатъ Мариѣбургъ. Злочестый-тъ войникъ заповѣдва му ся да иде на бой, отъ дѣто ся и не враща.

Между това обсадата ся продължавала съ голѣмо ожесточеніе, отегчавана отъ единъ странъ съ вѣрло упорство, а отъ другъ съ люто мщеніе. Войната по онова врѣме между двѣтъ сѣверны силы бѣше наистинѣ варварска; често невинныйтъ селенинъ и незлобивата дѣвочка гы постигаше честѣтъ на вѣоръженныйтъ войникъ. Мариѣбургъ ся призе на пристѣпъ; а таквозъ бѣ ожесточеніето и буйството на нападнажы-тъ, щото не само военна-та стража, но почти всичкытъ жители, мѣжѣ, жены и дѣца, минѣхъ подъ ножъ.

Най-послѣ, като ся свърши вече кланіе-то, Екатерина ся намѣри скрита въ единъ пещъ (фурнѣ). До този часъ тя бѣ живѣла бѣдна и сирота, но свободна; а сега наче-иѣ да познава какво значи робство. Но и въ таквозъ едно